

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1102/2014
02.12.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.Д., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости и допуни захтева браниоца окривљеног, адвоката М.Б., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 4767/10 од 24.01.2014. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 748/14 од 22.05.2014. године, у седници већа одржаној 02.12.2014. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Д. поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 4767/10 од 24.01.2014. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 748/14 од 22.05.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К 4767/10 од 24.01.2014. године, између осталих, окривљени Н.Д. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, те је обавезан да суду накнади трошкове судског паушала, као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 748/14 од 22.05.2014. године одбијене су, као неосноване, жалбе браниоца окривљеног Д.В., браниоца окривљеног Н.Д. и браниоца окривљеног Р.Ј. и потврђена пресуда Основног суда у Крушевцу К 4767/10 од 24.01.2014. године, док је као недозвољена одбачена жалба браниоца окривљеног С.А.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног Н.Д., адвокат М.Б., поднео је захтев за заштиту законитости и допуно, на основу члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а, због повреде закона из члана 441. став 1, члана 439. тачка 3. и члана 4. ЗКП-а, с`предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепену суду на поновно одлучивање или да исте

преиначи у целини или делимично тако што ће окривљеном изрећи знатно блажу казну, као и да донесе одлуку о одлагању почетка издржавања казне.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерка захтева за заштиту законитости и допуне захтева браниоца окривљеног, Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости и допуна захтева, браниоца окривљеног Н.Д., адвоката М.Б. су неосновани.

Неосновано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног правноснажне пресуде побијају због повреде закона из члана 439. став 3. ЗКП-а. Одбрана сматра да „кривицом“ Основног суда у Крушевцу радње окривљеног Н.Д. предузете у Ваљеву и Крушевцу, у размаку од само осам дана, нису третиране као две радње једног истог продуженог дела, већ је за противправне радње предузете 11.02.2009. године вођен кривични поступак и донета правноснажна пресуда пред Основним судом у Ваљеву К 609/09 од 24.08.2009. године, а за противправне радње предузете 19.02.2009. године вођен и правноснажно окончан кривични поступак пресудом Основног суда у Крушевцу К 4767/10 од 24.01.2014. године. По ставу одбране, напред изнете повреде закона имале су за последице: да поступајући судови на окривљеног Н.Д. нису могли применити одредбе Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица; да су Основни суд у Крушевцу и Апелациони суд у Крагујевцу осуђиваност окривљеног пред Основним судом у Ваљеву третирали као отежавајућу околност, приликом одмеравања кривичне санкције у предметном кривичном поступку, те да је учињена повреда начела „*ne bis in idem*“ прописаног одредбом члана 4. ЗКП-а „јер би вођење новог поступка, у нашем случају, пред судом у Крушевцу, за дело које би ушло у састав продуженог кривичног дела, представљало драстичан пример кршења ове одредбе.“

Врховни касациони суд ове наводе оцењује као неосноване, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона из члана 439. тачка 3) ЗКП-а, јер одлуком о кривичној санкцији није повређен кривични закон, а како је ова повреда закона неосновано истицана у поступку по правном леку и како Врховни касациони суд прихвата, као правилне, разлоге дате у пресуди Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 748/14 од 22.05.2014. године, то у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП-а, на њих упућује.

О наводима у захтеву браниоца окривљеног Н.Д., којима се указује на „последнице“ непримењивања института продуженог кривичног дела, Врховни касациони суд није одлучивао с`обзиром на то да се истима указује на институте који би се евентуално могли применити, али тек по примени института продуженог кривичног дела, који у предметном кривичном поступку за које је окривљени Н.Д. правноснажно осуђен није примењен.

Поред тога, захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног се указује и на повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП-а, али с`обзиром на то да чланом 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а повреда исте одредбе није предвиђена као разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, Врховни касациони суд захтев у овом делу није разматрао.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 491. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**